

පාලි වංශකථාවන්ති ඩසමුද්ද පබ්බතඛි නමින්ද සිංහල වංශකථාවන්ති ඩමුත්තල ගිරිඛ නමින්ද සෙල් ලිපිවල ඩමුත්තල ගිරිඛ ලෙසද ජනප්‍රිය නා ජනප්‍රවාදයන්හි ඩ මුල්ගිරිගලෙඞ ලෙසද හඳුන්වනු ලැබූ රෝහණ දේශයේ ප්‍රධාන සිද්ධස්ථානය වූ මුල්ගිරිගල රජමහා විහාරය 17 වන ශතවර්ෂයේදී සුරෝපියයන් විසින් ආදම්‍යෙන් අළු තැන්පත් කොට ඇතැයි යන අදහසින් ඩආධිමඞබර්ත ලෙසත් හැඳින්වූ බවට ඓතිහාසික මූලාශ්‍ර රාශියකි.

මෙම පර්වතයේ පිහිටි විහාරයට මුල්ගිරිගල නම ලැබීම සම්බන්ධ ජනප්‍රවාදයන් බොහෝය.

ඉන් එක් කතා පුවතක් සද්ධාරිණීය රජ සමය කරා දිවෙන්නකි.

සිය සොහොනුරු වූ දුටුගමුණු රජුගේ හදිසි විශේෂවත් පසු ක්‍රි .ව 137 දී අනුරාධපුරයේ රජ පැමිණි සද්ධාරිණීය රජු බෞද්ධ ශාසනයට මහා මෙහෙවරක් කළ නරපතියෙකි.

බොහෝ අප්‍රකට ස්ථානවල වෙහෙර විහාර කරවීම මෙතුමා අතින් සිදුවූ අතහාම මෙහෙවරකි.

සද්ධාරිණීය රජ සමයේදී දඩයමේ ගිය වැද්දන් දොදොනකු අනම්‍යයෙන් පැමිණි කැලෑ ප්‍රදේශයක එහා මෙහා ඇවිදින විට රඹුස පර්යසරයක පිහිටි කදවැටි දෙකක් දුටුවේදී. මෙම කඳු විහාරයක් තැනීමට සුදුසුයැයි සිතූ වැද්දන් මේ බව සද්ධාරිණීය රජුට දැන්වුවේදී. මේ තොරතුර දැනගත් වහාම රජු ඇමතිවරුන් සහ වැද්දන් සමඟින් එම ස්ථානයට පැමිණි බවට මේ කදවැටි දෙකෙන් එකකට ගින ගිය රජුට එහි විහාරයක් කරවීමට අදහසක් ඇතිවූ බවත් ජනප්‍රවාදයට අනුව කියවේ.

මෙහිදී එම කදවැටිය පෙන්වූ වැද්දා දෙසට හැරුණු රජු එම වැද්දා පෙන්වා ඔහු කිවී ගල හොඳයිඬ යැයි ඇමතිවරුන්ට පැවසුවේදී. එදා සිට මේ කන්දට ඩ මු කිවී ගලයි යන නම වැටුණේදී. පසු කලෙක මු කිවී ගල වහරට පහසුව සඳහා ලමුල්ගිරිගලෙඞ විය.

බෝධිවංසයට අනුව ගිරිකඞ වෙහෙර හෙවත් ගිරිකඞ ලෙන නමින්ද හඳුන්වනු ලබනුයේ මෙම මුල්ගිරිගල වෙහෙරයි.



අනුරාධපුරයේ පිහිටි ශ්‍රී මහාබෝධීන් වහන්සේගෙන් මුලින්ම හටගත් දෙතිස්පලරුන බෝධීන් වහන්සේලා රෝපණය කරන ලද ස්ථානයක් ලෙසටයි බෝධිවංසයේ ගිරිකඞ වෙහෙර පිළිබඳ සඳහන් වනුයේ.

එමෙන්ම ලදකුණු වෙහෙරල, ලමුල්ගිරිගලල, ලමුල්ගිරිගලල, ලමුල්ගිරිගල යන නම් වලින්ද හඳුන්වනු ලබනුයේ මුල්ගිරිගල විහාරයම යන්නට ඓතිහාසික මූලාශ්‍රයන් බොහෝය.

12 වන සියවසේ රජ පැමිණි මාණානරා රජු විසින් පිහිටුවන ලද දකුණුමහලු සෙල් ලිපියේ ල තල මුහුදු ගිරි විහාරයල නමින් සඳහන් වනුයේද මෙම විහාරයම බව පිලිගැනේ.

නත්වන සියවසට අයත් ලමුල්ගිරිගල මිලා ලේඛනයේද සාධක අනුව පෙනී යනුයේ මුල්ගිරිගල විහාරය රාජානුග්‍රහය ඇතිව පවත්වාගෙන යනු ලැබූ රජමහ විහාරයක් බවයි.

මහාවංසයට අනුව මුල්ගිරිගල විහාරයේ මුදුනේ වූ ස්ථූපය සද්ධාරිණීය රජු විසින් කරවන ලද්දකි. එමෙන්ම ඩාතුසේන රජු විසින් ස්ථූපයක්ද වලගම්බා රජු, පළවන පරාක්‍රමබාහු රජු හා කිරිඞි ශ්‍රී රාජසීහ රජු විසින් මෙහි ප්‍රතිසංස්කරණ කරවනු ලැබූ සිදුකළ බව මහාවංසය සඳහන් කරයි.

ස්වභාවික ගෛලමය ලෙන්කුටි හතකින් සමන්විත මහල් පහකින් යුතු මේ ඓතිහාසික පූජා හුමිය යුග ගණනාවක විසූ රජවරුන්ගේ නොමඳ ගෞරවාදරයට පාත්‍ර වූ පූජනීය ස්ථානයක් වූ බවට ඓතිහාසික හා පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක සාක්ෂි දරයි.

ලෙන් විහාර 7 ක් දාහැඩි 3 ක් සහ කරාවම් කොටන ලද ලෙන් 11 කින් සමර්‍ය මෙම පෑදිබිම පුරාවිද්‍යාත්මක මෙන්ම වාස්තුවිද්‍යාත්මක වශයෙන්ද ඉතා වැදගත් ගිරිමාණයකි.

මුල්ගිරිගල ලෙන් විහාරයන්හි ඇති සුවිශේෂී ලක්ෂණය වනුයේ මෙහි සෑම ලෙන් විහාරයකම ඇතුළත දහඅට රියන් සැතපෙන මුදු පිලිම වහන්සේලා තැන්පත් කොට තිබීමයි.

එමෙන්ම සෑම ලෙන් කුටියක් තුළම සිතුවම් දක්නට ලැබෙන අතර මෙම ගිරිමාණ මහනුවර යුගයට අයත් බව හඳුනාගෙන තිබේ.

මුල්ගිරිගල පිහිටි ලෙන් විහාර හතෙන් දෙකක්ම පිහිටා ඇත්තේ මුලින්ම හමුවන රජමහ විහාර මළුව ලෙස හඳුන්වන පාන මළුවෙහිය. මෙහි ඇති ලෙන් විහාර දොරටුවේ 1808 වර්ෂය ලෙස සටහන කොට ඇති අතර මේ අනුව පෙනී යනුයේ පාන මළුවේ ඇති විහාරය කරවා ඇත්තේ ඉංග්‍රීසින්ට යටත් වූ අලුත්ම බවයි.

මෙම විහාර මළුවේම වැඩ සිටින ඔත් පිලිම වහන්සේ හා සම්බන්ධ රඹුන් කතා පුවතක් අදත් එම ප්‍රදේශයේ ජනයාගේ තුඩින් තුඩ රැවී දෙන්නකි.

ඉංග්‍රීසින්ගේ යටත්විජිතයක්ව සිටි සමයේ මුල්ගිරිගල විහාරයේ වැඩවාසය කළ ගෝල හාමුදුරු නමක් ගුරු හාමුදුරුවන්ට ගොරා යන්නට මග්ගර කටපාඩම් කළේදී. මේබව දැනගත් ගුරු හාමුදුරුවෝ කිහිප වතාවක් දැඩි අවවාද දුන්හ.



බැහැර ඒ යයි කලක් කළ, ජූඵ වරක් වැන්දොන් මුල්ගිරි.....

නොඳැසිල කිවේදී. ගුරුවරයාගේ වචන වල යටි අරුත තේරුම් ගත් ගෝලනම එකපාරටම සුදු ජීජන්ත නායගත් කටින් සෑම දාගෙන බිම වැටෙන්නම කොටමක පිම්බු.

මින් බොහෝ බියට පත්වූ ජීජන්ත බිරිඳ හාමුදුරුවන්ගෙන් සමාව ගෙන ජීජන්ත සුව කරන ලෙස ඉල්ලා සිටියේදී. සුරු වුණු ජීජන්ත හැන මුදුන්ගේ බලය දැක්කා කිවේදී. මින් පැහැදුණු ජීජන්තවරයා මුල්ගිරිගල ගික්ෂුන් සඳහා සාදන කැඳ වලට අවශ්‍ය ලුහු ගිඞුබව දැනගෙන මාසයකට ලුහු බේර දොළගත් මුල්ගිරිගල පන්සලට දෙන්න යැයි තියෝන කළේදී. පසු කලෙක මෙසේ ලුහු දෙන එක මිදිමක්ම දෙස සිතූ ඉංග්‍රීසි ආණ්ඩුව ඒ වෙනුවට පන්සලට ඉඩමක් පරිත්‍යාග කළේදී.

මුල්ගිරිගල විහාරය ප්‍රසිද්ධ වී ඇත්තේ මෙහි තිබෙන ස්වභාවික ලෙන් විහාරයන්හි බිතුසිතුවම් නිසාය. මෙහි ඇති සෑම ලෙන් විහාරයකම

මෙම විහාර හුමියේ ගිරි ලිපි හෙවත් සෙල් ලිපි තුනක් දක්නට ලැබෙන අතර භාෂාක ලෙන් දැක්කා හැකි ලමුල්ගිරිගල ලෙන් ලිපියල ක්‍රි .පූ. 2*1 සියවසට අයත් වන අතර බ්‍රාහ්මීය අක්ෂර වලින් ලියා තිබේ.

එමෙන්ම පහත මළුවේ ඇති ගිරි ලිපිය ක්‍රි.ව. 6*7 සියවසට අයත් ලෙස සැලකේ. මෙය පුරා සිංහල භාෂාවෙන් ලියැවී ඇති අතර ක්‍රි.ව. 10 වන සියවසට අයත් ලෙස සැලකෙන රජමහ මළුවේ ඇති ගිරි ලිපිය මෙත කලින් සිංහල භාෂාවෙන් ලියැවී තිබේ. දකුණේ පුළු පිහිටිය නමින් වරදාවලිය ලත් මුල්ගිරිගල වර්තමානයේ බොහෝ අය ලමුල්ගිරිගලල නමින් ව්‍යවහාර කරනු ලැබේ. අකලයේ විනාශ වෙමින් පැවති රෝහණ දේශයේ වටිනාම උරුමයක් වූ මුල්ගිරිගල විහාරය 18 වන සියවසේ වටරුනොඩ ධම්මපාල කිම්‍යන්ගේ මුලිකත්වයෙන් තැවර වන්දනාමානසට විවෘත විය.

ඒ වන විට පෞරාණික සිතුවම්ද ස්වභාවික හේතූන් මත විනාශ වෙමින් පැවති ඇති අතර හැටන එම සිතුවම් ප්‍රතිසංස්කරණය කිරීමට එවකට සිටි අති දක්ෂ සාම්ප්‍රදායික චිත්‍ර ශිල්පියෙකු වූ දෙවරගම්පල සිල්වන් තැන සම්බන්ධ කොට ගෙන ඇත.

සියවස් ගණනාවක් විවිධ සුරෝපීය ජාතින්ට යටත්ව සිටියදී විනාශ වූ සංස්කෘතික දායාදයන් අතර ජාතියේ පිනකට මෙන් ආරක්ෂිතව පැවති මෙම ප්‍රණය හුමිය අදත් සුරහසක් ජනි ජනයාගේ අනුප්‍රාමීය ගෞරවාදයට ලක් වෙමින් රෝහණ ජනපදයේ පුන්දර වන බිමක් මැඳ ඇතිමානයෙන් හැකි සිටී.

වර්ද සුගන්දන මන්දිර මණ්ඩල මණිමෙකල ලද දෙවිඳු තුමා... වන්දන ඉණ නණා මුහුද අරක් ගෙන කලයේ දෙකක් ගෙන පුදකර මා... නන්දන රූ සිරු සඳ පසු ගමනෙහි අරුණවතී නම් නරුව මසමා... මන්ද පරක්කම බාහු රජුන් කළ වෙහෙර නොවෙද මුල්ගිරිය මෙමා...



බිතුසිතුවම් දක්නට ලැබෙන අතර මේවා සිව්ලිමේ සහ බිත්තිවල සිතුවම් කොට තිබේ. මහනුවර යුගයට අයත් සිතුවම් දක්නට ලැබෙන ප්‍රධාන ස්ථානයක් ලෙස මුල්ගිරිගල විහාරය සඳහානු ලැබේ.

මෙහි දක්නට ලැබෙන සිතුවම් අතර සිව් ජාතකය, වෙස්සන්තර ජාතකය සහ ගෙලපන්න ජාතකය කලාත්මක ලෙස ගිරිමාණය කර ඇති බව පෙනේ. එමෙන්ම සත් සතිය, සුවිඞි විවරණය, දේව රූප, නවනුග මණ්ඩලයද මෙහි සිතුවම් කොට තිබේ.

දසුන සාර්ඞස